

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1173/2011 oraz art. 2 ust. 1 i ust. 3 decyzji 2012/678/UE⁽³⁾ przy naruszeniu praw do obrony Królestwa Hiszpanii. Strona skarżąca podnosi, że przed wszczęciem sprawy przeprowadzono dochodzenie poza procedurą ustanowioną w decyzji 2012/678/UE. Dowody pozyskane podczas wizyt, niespełniające warunków art. 2 ust. 3 tej decyzji zostały użyte z naruszeniem praw obrony Hiszpanii.

Naruszenie prawa do dobrej administracji w zakresie dotyczącym składu zespołu dochodzeniowego. Fakt, że te same osoby prowadziły uprzednie procedury nie jest zgodny z zasadą obiektywnej bezstronności. Zespół wskazał na ryzyko w oparciu o potwierdzenie i retrospekcję względem oceny poważnych wskazówek badanych przed wszczęciem dochodzenia. Skład zespołu dochodzeniowego w sposób obiektywny naruszał jego bezstronność.

Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1173/2011 w zakresie, w którym okoliczności faktyczne nie stanowią manipulacji lub błędnego zgłoszenia danych dotyczących deficytu i długu przez państwo członkowskie popełnionych z zamiarem lub w wyniku rażącego niedbalstwa. Po pierwsze brak jest manipulacji lub błędnego zgłoszenia statystyk, lecz chodzi o zwykły przegląd danych dotyczących deficytu i długu, co zostało wyjaśnione w sposób jasny i odpowiedni. Po drugie dane będące przedmiotem rzekomej manipulacji nie wchodziły w żaden sposób w zakres kompetencji nadzorczych przysługujących instytucjom Unii na podstawie art. 121 i art. 126 TFUE. Wreszcie, zachowania Hiszpanii nie można zakwalifikować jako rażącego niedbalstwa, ponieważ to władze hiszpańskie odkryły błąd, poinformowały o nim Komisję i działały z dużą starannością i sprawnością.

Brak proporcjonalności sankcji w odniesieniu do okresu referencyjnego uwzględnionego dla celów jej obliczania. Okres będący przedmiotem sankcji ogranicza się do danych zawartych w komunikatach sporządzonych od 2012 r. w zakresie dotyczącym okoliczności faktycznych, które wystąpiły po wejściu w życie rozporządzenia nr 1173/2011 w dniu 13 grudnia 2011 r. W związku z tym w ramach kwoty referencyjnej powinny zostać uwzględnione dane odnoszące się do faktur zarachowanych w 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198, s. 19.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro; Dz.U. L 306, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja delegowana Komisji z dnia 29 czerwca 2012 r. w sprawie postępowań wyjaśniających i grzywnien związanych z manipulowaniem danymi statystycznymi, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro; Dz.U. L 306, s. 21.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawach połączonych T-389/10 i T-419/10, wniesione w dniu 28 września 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-522/15 P)

(2015/C 406/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, V. Bottka, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM), Ori Martin SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- i) Uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w której obniżono w nim kwotę podstawową grzywny nałożonej na SLM stwierdzając że w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono okoliczności iż w przypadku jednej części naruszenia SLM nie uczestniczyła w zewnętrznym aspekcie Club Italia;
- ii) uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w której obniża kwotę grzywny nałożonej na SLM do 1,956 mln EUR, anulując równocześnie grzywnę nałożoną na SLM solidarnie z Ori Martin;
- (iii) w ramach wykonywania nieograniczonej kompetencji do orzekania, ponowne obliczenie kwoty grzywny wymagającej nałożenia, zgodnie z żądaniem Komisji
- iv) obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne błędnie uznając, że kwota podstawowa grzywny nałożonej w zaskarżonej decyzji na SLM wynosiła 19,8 mln EUR a nie 15,965 mln jak stwierdzono w drugiej decyzji sprostowującej, z których 14 mln EUR solidarnie z Ori Martin.

Sąd naruszył prawo stosując przepisy dotyczące odpowiedzialności solidarnej w zakresie grzywien i obliczania maksymalnego limitu wynoszącego 10 %, określając ostateczną wysokość grzywny, za którą odpowiedzialna jest SLM na 1,956 mln EUR zgodnie z limitem 10 % obrotu światowego uzyskanego przez SLM w danym roku, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾. W niniejszej sprawie wyrok powinien być wskazywać, że SLM była obowiązana do zapłaty nie tylko 1,956 mln EUR indywidualnie, lecz także dodatkowych 13,3 mln EUR solidarnie z Ori Martin. Obliczanie maksymalnych limitów powinno być bowiem odbyć się oddzielnie, a mianowicie indywidualnie dla SLM w odniesieniu do okresu uczestnictwa w naruszeniu, podczas którego spółka ta nie była kontrolowana przez Ori Martin (limit maksymalny dotyczący światowych obrotów SLM) oraz solidarnie dla SLM z Ori Martin w odniesieniu do okresu podczas, którego spółka dominująca sprawowała kontrolę nad spółką zależną (maksymalny limit dotyczący światowych obrotów Ori Martin, który w niniejszej sprawie nie został osiągnięty).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 7 października 2015 r. – Gert Folk**

(Sprawa C-529/15)

(2015/C 406/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gert Folk